

האיש וההרקדה

זר"ל (זכר רקדן לברכה)

שמוליק גוב ארי

לפניו ואמר: "בשביל זה אני מבזבז את ימי נעוריי"? הוא לא השתכנע שהריקוד טוב דיו כדי להיכנס לתוכנית ההשתלמות שלו, ואני רציתי בכך בכל מאודי, שהרי הכנסת ריקוד להשתלמות של **יואב** משמע "אתה קיים ויוצר בתחום ריקודי העם".

לשמחתנו, שלמה עשה מאמצים עילאיים כדי לשכנעו שהריקוד טוב, ואפילו עוד יהיה להיט. לאחר דין ודברים אמר **יואב** בחוסר שביעות רצון: "טוב שלמה, לך אני שומע", וכלל אותו בתוכנית ההשתלמות.

למעשה אני מגלה, אולי לראשונה, שבזכות התערבותו של שלמה אנחנו רוקדים עד היום את "לכו נרננה", ריקוד חוצה דורות שזכיתי לחבר וברבות הימים הפך לריקוד נפוץ בכל העולם.

כל פגישה עם **יואב** הייתה חוויה בפני עצמה. לכל אחד נקבע תמיד זמן והיה צריך להמתין בתור כדי להיפגש עימו. ממש כמו למפגש עם רופא או פסיכולוג או כל נותן שירות אחר.

נראה היה שהוא כאדמו"ר ללא חסידים אבל עם קהל רב, מוסמך לריקודים, מוכר וידוע לכול, ללא שום תעודה הסמכה, אבל עם קבלות למכביר והצלחה ידועה לכול. איש רגיש במיוחד ובעל לשון מלאת חידודים, אם רצה להביע את דעתו בנושא כל שהוא.

אין ספק שבכל הווייתו מילא את ייעודו כמדריך שכולם שיחרו לפתחו. האיש אהב, דיבר ונשם ריקודי עם. אף פעם לא ידעתי אם יקבל ריקוד שאני מציג לפניו, אם יתלהב ממנו או יפסלו.

אני, הקטן ממעש, פיתחתי רגישות לצורת ישיבתו בעת שנפגשנו כדי להראות לו את ריקודי החדשים.

הכרתי היטב את סימני גופו. אם היה מתמתח ונזקף, היה ברור לי שהוא מתעניין בריקוד, ואם הראה חוסר מנוחה בצורת ישיבתו ונע אנה ואנה, ידעתי שאין סיכוי שיאות להכניס את הריקוד להשתלמות הקרובה. לשמחתי, זכיתי שפעמים רבות זקף את קומתו כשהצגתי לפניו את ריקודי.

לכשיקום פנתיאון ריקודי העם הישראליים, יהיה מקומו של **יואב אשיראל** בשורה המובילה.

אשרי(אל)נו שזכינו באישיות נוכחת שכמותו.

מנהיגות, כריזמה ויכולת הבעה, שליטה במצבים כאלה ואחרים הן תכונות שקשה ללמוד ולאמץ לעצמך, אבל כשתכונות אלה נמצאות באדם מסוים, ניתן מייד להבחין בכך שניצב לפנינו מנהיג.

מבחן ראשון של מנהיגות: האם אנשים הולכים אחריו? האם אתה מוביל ומעצב דעת קהל? האם אתה מביא לשינוי שיהיה מקובל בתחום שאתה פועל בו?

יואב היה, ללא ספק, אדם כזה - מנהיג מקצועי, עשוי מחומר אנושי שלא כל יום פוגשים. מעטים מאוד האנשים שזכו שמנהיגותם תתקבל גם על בני גילם, והוא זכה לזה. כל המדריכים והיוצרים שפעלו באותם ימים שאבו ממנו השראה, השתמשו ביכולתו להפיץ ריקודים, והכירו במנהיגותו המקצועית.

גם החולקים עליו ידעו תמיד להוסיף שמדובר במקצוען. יש שיאמרו, "היה קשה איתו", ואני אומר: "לא היה אפשר בלעדיו".

יכולתו לקחת את האחריות לשנות, לכון ולשפר ריקודים ליוצרים מרקעים שונים היתה ידועה, ולא תמיד נעמה למי שהתנסה בעבודה איתו.

המפגשים איתו התחילו תמיד באותה רוטינה של שיחת חולין קצרה שהייתה מתובלת בקצת היסטוריה, כגון: "הלכתי נגד הזרם וחיברתי את 'ערב בא' על אף שאמרו: מה זה הבלט הזה? אנחנו מעוניינים רק ב'ריקודי עם'", סיפור שחזר וסיפר במפגשים רבים איתו. מטרתו היתה לעודד את כל מי שעבד איתו לא לפחד, אלא להעז לחבר דברים לא סטנדרטיים.

לעולם לא ידעת איך יסתיימו המפגשים בינינו. אם יתלהב מהריקוד שלי או אם אאלץ לגנוז אותו או "לשפרו". משפט שחזר ואמר: "לך תעבוד על זה". במילים אחרות, עשית משהו נחמד אבל לא מספיק טוב בשביל שייכנס ל"אכסניה החשובה בעיר" להפצת ריקודי עם - "ההשתלמות של **יואב ומירה**".

המפגש הראשון שלי איתו עלה על שרטון ולא היה, לצערי, מהנעימים. הגעתי למפגש באיחור עקב פקקים באזור הצפון. **שלמה ממן** עשה כל שביכולתו כדי ש**יואב** יסכים להיפגש איתי למרות האיחור. **יואב** השתכנע ובחוסר רצון ניכר הביט בריקוד שהצגתי

אם היה מתמתח ונזקף, היה ברור לי שהוא מתעניין בריקוד, ואם הראה חוסר מנוחה בצורת ישיבתו ונע אנה ואנה, ידעתי שאין סיכוי שיאות להכניס את הריקוד להשתלמות הקרובה.

